

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
EGÉSZ ÉVRE . . . 16.— P
FÉL ÉVRE 8.— P

M. kár. postatakarékpénztári
csekk száma: 3090.

A hirdetés díj max. két sz. fillér
+ előre fizetendő.
Szöveg közt annak a létszerese.

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

(„A KORCSMÁROS” MELLÉKLETTEL)

**SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATALI**

BUDAPEST, VI., ARADI U. 11.
IV. EMELET 4. SZÁM. (LIFE)
Teréz körtnél.

TELEFON: LIPÓT 98-8

LAPMEGJELENÉS:
MINDEN HÓ 1-EN ÉS 15-EN.

A Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya és az Országos Vendéglős Egyesületnek hivatalos közlönye

A FOGADÓS-, VENDÉGLŐS-, KORCSMÁROS ÉS KÁVÉSPAR, IDEGENFORGALMI, BORGAZDASÁGI ÉS PINCÉRÉRDEKEKET KÉPVISELŐ SZAKLAP.

Italmérési bajok.

Hogy az új italmérési törvény, mely annak a kornak bélyegét viseli, mikor hozatott, reformra szorult, azok előtt, akik italmérési ügyekkel foglalkoznak, közsímsert. Amíg e törvény bizonyos esetekben egész indokolatlan megszorításokat tartalmaz, igen sok esetben mivel sem indokoltan kedvezményeket biztosít a szűcsöknek, fűszerezőknek és termelőknek.

Az italmérési törvény többé-kevésbé a korlátlan italmérőt védeni akarja, mert a korlátlan italmérési engedélyek számát a fővároson kívül mindenütt létszámhoz köti. Ugyanakkor módot nyújt a korlátolt italmérőknek, amely engedélyek nincsenek létszámhoz kötve, hogy azok lekonkurálják a vendéglős-korcsmárost. A korlátolt italmérések pedig utóbbi időben már annyira elszaporodnak, hogy immár komolyan veszélyeztetik a nagy alakot és illetéket fizető vendéglősök-korcsmárosok egzisztenciáját. Hiába a sok panasz, a pénzügyigazgatóságok azzal veledkeznek, hogy ők új folyamodók részére többnyire nem adnak ki engedélyt, de azok az elutasító végzést megfellebbezik, a pénzügyminisztérium azután többnyire kiadja az engedélyt.

Szakmánk erős és jogos kívánsága, kössék a korlátolt italmérési engedélyeket is létszámhoz. Az a vélemény, hogy minden négy korlátlan italmérési engedély után adjanak ki egy korlátolt engedélyt, de csak azzal a kikötéssel, hogy kizárólag palackozott esemegebort árusíthassanak. Miért kell Soroksáron, Csillaghegyen, Békásmegyeren stb. falukban minden zöldségesnek korlátolt italmérési engedélyt kiadni, mikor a legitim italmérők sem bírnak megélni, érthetetlen.

A napokban kezükbe került a budapesti italmérési üzemletről szóló kimutatás az 1926. évi július 1-i állapot szerint, eszerint a főváros

Körületben	Korlátlan italm. engedély	Korlátolt italm. engedély	Kismért. engedély
I.	253	104	78
II.	105	67	43
III.	161	78	22
IV.	58	46	51
V.	159	79	72
VI.	350	203	123
VII.	351	196	124
VIII.	309	142	94
IX.	228	99	58
X.	181	84	43
Összesen:	2155	1098	708

A korlátolt kimérések között van 61 pálinkamérés és 156 kávéház, ezenkívül 150 hájengedély van kiadva. Ha a korlátolt s kismértékbeni engedélyeket egybevetjük, úgy ezek száma csak 349-el kevesebb, mint a korlátlan italmérők száma. Milyen „közsükséglet” teszi kívánatosá az a sok korlátolt engedélyt, mikor a korlátlan italmérők nagyobbik része már alig bír megélni? Azonban e statisztika nem teljes. Hány italmérési üzlet van még ahol „jogfolytonosság alapján” egyelőre engedély nélkül mérnek? Ilyenek az előbbi kimutatásba nincsenek.

Az idők jele az is, hogy bár az italmérési törvény szigorúan tiltja az italmérési engedélyek bérbeadását, annak dacára számtalan önhibáján kívül anyagilag tönkrement egzisztencia, akik az italmérési engedélyüket megmentették, egyéb megélhetési lehetőség hiánya miatt azt az engedélyt valahol havi 60—100 pengőért „elhelyezik.” Ha a törvény rendelkezéseit vesszük, úgy ez az eljárás helytelen, viszont emberi szempontból és méltányosságból, bár ez szakmai érdek ellen van, legtöbbször esetben a kartársak nem kifogásolják. Az engedélyek bérbeadása azonban utóbbi időben annyira elszaporodott, hogy a pénzügyigazgatóság szükségesnek látta a következő közleményt közzétenni: A törvény tiltó rendelkezései ellenére ma is gyakran előfordul, hogy az italmérési engedéllyel bírók visszaéléseket követnek el azzal, hogy a nevükre szóló engedélyt — természetesen busás haszonzért — bérbeadják. Miután az engedély személyhez kötött jog, amelyet a pénzügyi kormány csak az arra érdemesnek szolgáltat ki, az engedélyekkel való üzérkedés súlyosan sérti a közérdeket, aminek megakadályozásában a pénzügyminisztérium számít az italmérési jogot gyakorlók gazdasági érdekeltségének támogatására. Amellett, hogy az arra hivatott állami közegek igye-

keznek az ilyen visszaéléseket felderíteni és azoknak elejét venni, értesülésünk szerint a pénzügyminisztérium illetékes főosztálya ismételtlen figyelmeltette legutóbb is a vendéglősök, kávéosok, kávémérők, cukrászok és fűszerkereskedők érdekképviseleit, hogy óva intsek tagjaikat az italmérési engedélyek bérbeadásától vagy bármiféle üzérkedéstől. Mindazokat, akiket ilyen visszaélésen érnek, a törvény imperatív rendelkezése folytán megfosztják az engedélytől és öt évig nem kaphatnak új engedélyt. Most már az érdekeltségnek is épen tagjaik érdekében arra kell törekedniök, hogy megszünjék a strohmann-rendszer, amely az italmérési iparban abból áll, hogy az engedélyes joga és neve alatt más gyakorolja az ipart és még azt sem szabad megengedni, hogy az illető üzlet jövedelméből más, mint az engedéllyel bíró, részesedjék. A hatóság közegek ellenőrzése most arra törekszik, hogy ezeket a súlyos visszaéléseket kiküszöbölje, e siker pedig azon múlik, hogy az italmérők különböző gazdasági érdekképviseleti milyen befolyást tudnak gyakorolni tagjaikra abban az irányban, hogy hogyan fel a törvénybe ütköző stroumann-rendszerrel.

Soránk elején említettük, hogy a törvény indokolatlan kedvezményeket nyújt a termelőknek is. A bortermelői krízis, amely abban esücsösödik, hogy a ternaít borokat nem tudják értékesíteni, némely termelőt arra késztette, hogy borukat szekérre rakva elmennek vele hazulni. A bortermelőnek a törvény azt a kedvezményt adja, hogy „saját” termésű boraikat nagyban (25 liter vagy azt meghaladó mennyiségben külön engedély, illetve borkereskedői jogosultság nélkül) nemcsak a termelés helyén, hanem bárhol is eladhatják. Ha a bortermelő által 25 literen felül eladott bort a vevő engedély nélkül literenkénti tovább eladja, akkor az a vevő jövedéki kihágást követ el. De mikép

REISZMAN GÉZA

BORNAGYKERESKEDŐ KITÜNŐ HORDÓS ÉS PALACKBORAI

VÁC

Postatakarékpénztári számla: 19665

Sürgőnycim: REISZMAN BORNAGYKERESKEDŐ

Telefon: 64

lapunk olvasói már többször olvashatták, legtöbbször a házaló termelők követték el azt a jövedéki kihágást, mert a falukban a hordóból már árusítják kisebb tételekben a bort. Ez az eljárás erősen sérti a hivatásos italmérők érdekeit és felette szükséges, hogy az italmérési törvény módosításánál erre nézve oly rendelkezések vétessenek majd a törvénybe, amely kizárja azt, hogy a termelő bár hová a rendelkezés nélkül szállítsa borát és ott eladja.

Ezekkel az úgynevezett „őstermelőkkel” különben mindig baj van. Ha valaki lakatosmester és pusztá passzióból egy félhold szőlőt művel, már bortermelőnek mondja magát és üzernedni akar a borral őstermelői névtől fogva. Mert ahhoz a pár hektoliter borhoz, ami neki terem, vásárol még nagyobb mennyiséget és azután „saját termésű” borként kiméri. Ilyen visszaélések miatt állandóan jönnek hozzánk panasszal. Legutóbb is hozánk fordult egy vidéki előfizetőnk, hogy szabad-e termelőnek összevásárolni bort kiesinyben való árusítása miatt. Miután a kérdés általános érdekű, arra mindjárt itt adjuk meg vá-

laszunkat:

Egy bortermelő, kinek engedélye van arra, hogy saját termésű boraikat kismértékben kimérhesse — gyenge szőlőtermés esetén — vásárolhat-e bortermelőktől szőlőt leszedett állapotban és az abból erjedt bort, mint saját termését eladhatja-e? Az italmérési törvényhez kiadott V. U. 7. szakasza III. pontjának kilencedik bekezdése értelmében saját termésű bor kimérési vagy elarusítási engedéllyel ellátható bortermelőnek csak is azok tekinthetők, akik a bort általában megmivelt szőlő vagy gyümölcskert terméséből állítják elő, miért is azok, akik a bort az általuk nem mivelt kert terméséből vagy a szüret idején összevásárolt termésből állítják elő, engedéllyel ellátott bortermelőnek nem tekinthetők. A V. U. 15-ik szakasza VI. pontjának második bekezdése értelmében azonban a bortermelő külön engedély nélkül jogosultak nem saját termésű boraikat is nagyban eladni.

A szakmánk egzisztenciális érdeke, hogy az italmérési törvény mielőbb megfelelő módon módosíttassék!

Iparos-székház építése.

Pécsen is foglalkozik az általános ipartestület ezzel a kolosszális ideával, a székház építéssel.

Milyen helyiségekre van például szüksége a pécsi általános ipartestületnek? Először egy tanácskozóteremre, 100 vagy 150 személy részére, egy elnöki szobára, két irodahelyiségre. Ezzel már végeztünk is. Hogy ezek után minek kell egy székház, amihez nincs is pénzük, azt nem tudjuk. Olvastuk, hogy két javaslatot tett a székház építési bizottság, de mind egyik javaslanak egy a mottója, a város adjon nekik azonnal 50.000 pengőt, és a második esetben pedig még külön tíz éven át évi 5.000 pengőt. Persze az új székháznak lesz azután vendéglő, kávéház, szóval minden, mivel a többi vendéglő és kávésoktól a vendégeket el lehet vonni. Ha magán személynek nincs pénze, ne építkezzen, úgy vagyunk az ipartestülettel is. Minek építkeznek, ha nincs pénze. A város pénze közpénz, ez nem arra való, hogy ilyen improduktív luxusküldésekre prédálják. Egyelőre a város még nem szavazta meg ezt a horribilis adományt, de elvárjuk az ottani kartársaktól, hogy ha a város ilyen határozatot hoz, hogy azt haladéktalanul felebbezzék meg. Ha a kézművesiparosoknak székház kell, az általános ipartestületben annyi szakma egyesül, minden szakma végezze ingyen az építkezési munkákat, — más pénzből építeni nem művészet és nem szükséges. Új vendéglőre pedig meg éppen sárga nincs szükség!

Most olvastuk az Országos Iparos Hírlapot. Ebben a következő panaszos közlemény jelent meg:

Akció az iparosszékházak megemlékezésében.

(A súlyos gazdasági helyzet miatt az iparosság nem bírja a székházak költségszűrését. — Az IPOSZ a kormányhoz fordult segítségért.)

A kisiparosság helyzete a mindent megrendítő viágháború és az azután bekövetkezett felfordulások következtében fokozatosan romlott s ma valósággal katasztrófális jellegű, mégis a kisiparostársadalom volt az, amely hivatását a nemzet újjáépítő munkájában nemesak felismerte, de minden eszközt megragadott, hogy teljesítse is. A magyar iparosság a kultúrának egyik zászlóhordozója s az ipartestületek, iparoskörök, iparosotthonok, különösen vidéken, valóságos gócai minden olyan megmozdulásnak, amelyek a nemzeti eszme megerősödését a polgári társadalom megizmosodását s a kulturális haladást célozza.

A háború óta egymásután emelkedtek a vidéki ipartestületi székházak s az iparosság keserves filléreit és ingyemunkájára szolgáltatottakat az eszmei és valóságos téglákat, amelyekből a magyarságnak ezek a védobástyái emelkedtek. A súlyos gazdasági helyzet, amelybe az iparosság került, végveszedelemmel fenyegette ezeket a javarészt az egyes iparosok egyéni jótállásával is épült székházakat s a hitel- és pénzviszonyok megromlása hovatovább azt eredményezte, hogy a magyar nemzeti és kulturális életnek ezek a védobástyái összeomlanak.

Amennyiben a gazdátársadalom hasonló rendeltetésű Népházait a kormány megértő gondoskodása segíti, az Ipartestületek Országos Szövetsége

mozgalmat indított, hogy a kormány könnyítsen azoknak az ipartestületeknek a terhein, amelyek ilyen székházakat emeltek, s hogy a megfelelő adatok rendelkezésre álljanak, felhívta az ipartestületeket, hogy székházépítési körülményeiket s a fenntartás nehézségeit vele közöljék.

Ugyanakkor az IPOSz Bud János kereskedelmi miniszterrel is eljárta, akinek figyelmét az ipartestületi székházak jelentőségére irányította, a miniszter a maga részéről a legteljesebb megértést helyezte kilátásba. Ezideig mintegy 160 ipartestület szolgáltatotta azokat az adatokat, amelyek egyfelől az iparosság áldozatkészségéről, másfelől azokról a súlyos gondokról tesznek tanubizonyítást, amelyekkel a székházépítők küzdenek.

A ebből tehát az sül ki, amit mi már régen hangoztatunk, hogy a sok „hozomra” épített székházak, amit a cikk „a magyar nemzeti és kulturális életnek ezek a védobástyái”-nak nevez, összeomlanak. Hiába van tehát a székházakban italmérés, az italfogyasztás jóvedelméből a költségeket nem lehet törleszteni!

Úgy gondoljuk, a magas kormányoknak sokkal nagyobb gondjai vannak, minthogy a nehezen befolyó adófillérekkel az általános ipartestületek székházkeiját szanálja. A háború előtt, mikor jobbok voltak a kereseti viszonyok, és az iparosság tagsági díj fizetési kötelezettségének eleget tudott tenni, csak az az ipartestület vett vagy épített egy kis házacskát, amelynek erre a célra egy kis alapja volt. Most, mikor mindenki, úgy az iparosok is, küzködnek a megélhetés nehézségeivel, most egész felesleges, magas kamatterhek mellett székházakat építenek. Végre mégis csak ki kellene mondani azokra a vezetőkre az anyagi felelősséget, akik az iparosokat ilyen költségekbe beleviszik.

Most az államnak tiszser is meg kell nézni minden fillért, mire adja ki. A falusi Népházak vagy Kultúrházak létesítése is erősen kifogásolható. Ott vannak az iskola tantermei, azokban minden este és minden vasárnap tartható kulturális előadás. Budakalászon a vicinális mentén is láttunk most egy Népházat építeni, ez az épület egy milliárdba került, amely összeghez az állam állítalag 370 millióval járult hozzá. A fennmaradó 630 milliót pedig fizethetik a gazdák és üzletek — pótdobba.

Most nem olyan időkét élünk, hogy az ily székházak luxusra állami pénzeket lehessen prédálni. Különben a napokban jelentette ki a kereskedelemügyi miniszter Békéscsabán, hogy a közönség ne várjon mindig a kormánytól segítséget.

Hódmezővásárhelyen, a Fő téren, jóforgalmú, elsőrendű szálloda, kávéház, étterem haláleset miatt olcsón eladó.

Özv. Singer Andorné Nemzeti szálló Hódmezővásárhely.

Szallodások és Vendéglősök Otthona és a Nyugdíjintézet.

Most, midőn a több évtizedes kitaró és fáradhatatlan munka gyümölese végre megérett és a Szállodás és Vendéglős Otthon — hála Keszei Vince cinök úr és társai valóban önfeláldozó, oltadó és önzetlen fáradozásainak — valósággá vált, elérkezettnek látom az időt arra, hogy e két szociális intézmény párhuzamos együttműködésének eszméjét megpendítem. A szociális alkotások korszakát éljük és ipartestületünk a nyugdíjintézet reorganizálása és az Otthon felállítására által teljes mértékben megfelelt szociális kötelezettségeinek. Ipartestületünk vezetősége az Otthon felállításával elévülhetetlen érdemeket szerzett és uttőró munkát végzett, mivel tudomásom szerint ezen intézmény létesítésével az összes ipartestületeket megelőzte. — Amint a nyugdíjintézet mellett az Otthonra is égető szükség volt, épügy szükséges, hogy az Otthon mellett a nyugdíjintézet is tovább működjön. E két intézmény között minél szorosabb kapcsolatot kellene létesíteni és pedig úgy, hogy a nyugdíjintézet azon nyugdíjasait, egytall ipartestületi, ipartársulati, vagy szövetségi tagok is voltak, nyugdíjukból azonban megélni nem tudnak, kívánságukra a lehetőséghez képest az Otthonban helyezné el, és ennek ellenében esedékes nyugdíjukat mindenkor az Otthonnak utalná át. Magától értetődik, hogy csak a teljesen vagyontalan nyugdíjasokat tartaná el az Otthon az átutalandó nyugdíjak ellenében, míg az ott elhe-

lyezkedni óhajtó jobbmódú nyugdíjasok kiegészítenék a nyugdíjintézet által eltartásukért átutalandó nyugdíjukat, Ily módon ezen két szociális intézmény egymást támogatva, egymást kiegészítve, nemes emberbaráti rendelkezésének teljes mértékben megfelelhetne.

Bolgar Menyhért.

Értesülésünk szerint az Otthon intézőbizottsága számolva a mostani gazdasági körülményekkel, a kezelési szabályzat 2. és 13. §-át olykép kívánja kibővíteni, hogy lehetővé teszi oly kartársak felvételét is, kik, bár nem szegényedtek el teljesen, de magas koruk és a rendelkezésükre álló tőke esekély voltánál fogva nem tudják megéleltetésüket biztosítani. Ha tehát ilyen kartársak a megmaradt néhány ezer pengőt az Otthon alap javára befizetik, úgy ez esetben az Otthonba való felvételük lehetséges lesz.

Tegyik fel, egy 60 éven felüli kartársnak megmaradt tisztán 4-6000 pengője. Ezzel az összeggel ma már bajosan tudna oly üzletet szerezni magának, amely gondtalan megéleltetését biztosítaná. Azután az üzleti vállalkozás ma olyan kétséges, hogy még akkor is, ha sikerülne ezzel a kis tőkével egzisztenciát biztosítani, kérdés, hogy a bekövetkehető rossz üzletmenet után az nem vész-e el. Ha tehát az ilyen kartárs ezt a kis összeget az Otthon - alapnak adományozza, úgy élethossziglan az Otthonban elhelyezést és teljes ellátást nyer.

lemény írója a budafoki vendéglősökre is kiterjeszti fenti megállapítását, másrészt a kari szolidaritás kötelességünkkel tette, hogy fővárosi kartársainkat is megvédjük a közlemény rosszakarató és igazságtalan beállításai ellen.

Helyreigazító és felvilágosító közleményünket azonban a Budafoki Ujság figyelemre sem méltatta.

Ebből kifolyólag választmányunk folyó hó 16-iki ülésén kimondotta, hogy a Budafoki Ujsággal a vendéglősök és koreszmárosok minden összeköttetés megszakítanak és azt többé üzleteikben meg nem tűrik.

Felkérjük igen tisztelt Kartárs urat, hogy ezen újságot többé ne járassa, üzletében ne tartsa és előfizetését haladéktalanul mondja le.

Budafok, 1929. évi október hó 16-án. Kartársi üdvözléttel: Hofmeister Kálmán s. k., elnök. Tóth Lajos s. k., titkár.

A budafoki ipartársulat megtette azt, amit az ipar beesülete parancsol. Az oly lapot, amely oly pongyola és nyilván rosszhiszemű híreket közöl, nem érdemes támogatni.

Mert mi igaz az egész tendenciózsán beállított hírből? A budapesti államrendőrség főkapitánysága negyed-

TÁRSULATI ÉLET

Egy budafoki újság a borárok és a borhamisításról.

A „Budafoki Ujság“ című hetilap f. évi szeptember 1-i lapszámában a következő hírt közölte:

„**Borárok és borhamisítás.** Budapesten a főkapitányság legutóbbi bünygyi statisztikája szerint a bor előállításának, kezelésének és forgalombahozatalának szabályozásáról szóló rendelet alapján 378 esetben volt a főváros területén borenlenőző szemle és ennek eredményeképpen III esetben indított a rendőrség eljárást. Vagyis nagy átlagban minden harmadik borkufár panaszolta a bort. És még ennél a hajmeresztő aránynál is hajmeresztőbb az, hogy a borpanaszolásokkal egyenes arányban emelkedik a városokban a borárokak. Azt a kiváló és szintiszta bort, amit a termelő pinécjében 30 fillérért vesznek meg, itt megpanaszolva 2-2½ pengőért varrják a fogyasztók nyakába. Jogos ilyen körülmények között az a kívánság, hogy ne csak a panaszolást, hanem az árdrágítást is figyelemmel kísérik a hatóságok. Mert ha a 30 filléres áron beszerzett jó bort polgári haszonnal csak 1 pengőért adnák Budapesten, hamarosan megoldható volna a bortermelési válság. Egyszeriben háromszorosára szökne fel a belső fogyasztás.“

san megoldható volna a bortermelési válság. Egyszeriben háromszorosára szökne fel a belső fogyasztás.“

Fenti hír megjelenése után a Budafok és Vidéken Működő Vendéglős Ipartársulat egy helyreigazító közleményt küldött be a lap szerkesztőségébe, azonban e helyreigazító közleményt a lap nem hozta. Ennek következtében az ipartársulat újabb tárgyalta ezt az ügyet és azt az egyhangú határozatot hozta, hogy a fenti lapot tovább nem pártolják. E határozat végrehajtásaképp a következő körlevelet küldte az ipartársulat tagjainak:

Igen tisztelt Kartársunk! A „Budafoki Ujság“ folyó évi szeptember hó 1-i számában „Borárok és borhamisítás“ című közleményében a vendéglősöket borkufároknak nevezte és azt állította, hogy átlag minden harmadik borkufár panaszolta a bort.

Igaz, hogy a közlemény a budapesti borvizsgálati eredmények közzététele alkalmából íródott, de egyrészt a közleményhez fűzött elnevezés jogossá teszi azt a feltevésünket, hogy a köz-

Berndorf

Berndorfi Fémáru gyár
KRUPP ARTHUR R. T.
 magyarországi fióktelepe
BUDAPEST,
 IV. KER., VÁCI UCCA 4. SZÁM

Dit-Got
 habzóborok!

Nádor Casino felédes
Cremant Rose édes

Ava palackonként P 280
Dietrich és Gottschlig Rt.
 Budapest, X., Füzér ucca 30. szám.

vagy félelvenként a főváros törvényhatósága közigazgatási bizottságának beterjeszti a pénzügyi statisztikát, amelyben beszámol a rendőrség működéséről. E kimutatás szerint a börtörvénybe ütköző kihágások miatt III esetben indított a rendőrség eljárást, ellenben 267 esetben kifogásolni valót nem talált. Erre az a híres budafoki lap azt írta: Vagyis nagy átlagban minden harmadik borkufár panesolta a bort!

De álljunk meg ennél a megjegyzésnél. Honnan vette a „tisztelt” cikkíró azt, hogy 378 italmérő közül minden harmadik „panesolta a bort”? Ez szerint egy egyszerű számtani művelet, mert 378 esetben jártak el és ebből III esetben indítottak eljárást, így nyilvánvaló, hogy nagy átlagban „minden harmadik borkufár panesolta a bort”. A cikkírócska úgylátszik nem tudja, hogy mi fán terem a börtörvény, milyen az, mert ha ehhez csak egy nagyon keveset értene, úgy tudni kellene, hogy a borellenőrző szemlének legalább 95%-a, mely miatt „eljárást indítanak”, mert a hordón rosszul volt látható a felírás, tévesen írták fel a hordó vagy tartály tartalmát, túl magasan lógott a börtörvénykivonat, nem írták ki, hogy a vörösborban oporító is van, stb., stb. és ezeket is többnyire azért indítják, mert különben nem lehetne a napidíjat felszámítani. Ezeket azonban nem tudja, de ki áll a pennájával a fórumra és a legújabb váddal illeti a szakmát: panesolja a bort! Azután milyen izléses és változókonny kifejezéssel él: borkufár! Sem az ital-, sem az ipartörvényben ez a szó szakmánkkal vonatkozásban nem fordul elő. A cikkíró ezt a „Kraftausdruckot” csak azért használja, hogy ezzel valami rettenetes nagyot mondjon és ezzel is megvetésnek és utálatának adjon kifejezést az egész vendéglős és koresmáros szakma iránt. Mert nem azt mondja, a bűnösök kufárok, bár ez csak kissé enyhítene a sértést, hanem „átlagban minden harmadik borkufár”.

Továbbá azt mondja az a firkász, hogy „a borpanesolásokkal egyes arányban emelik a városokban a borárakat”. Azt a szintiszta kiváló bort, amit a termelő pénzében 30 fillérért vesznek meg, itt megpanesolva 2—2½ pengőért varrják a fogyasztók nyakába. Ezen együgyű sületlenség után azután mindjárt megoldja a bortermelési válságot.

Nagyon helyesen tették a budafoki kartársak, hogy az ily megbokrosodott tollal szerkesztett lapot mellőzik. Azonban Budafokon sok a borkereskedő is, ezek figyelmét is fel kellene hívni erre a híres közleményre. Mert hiába ravaszkodott azzal, hogy Budapestre telepíti a böles tanácsát, csak 1 pengőért adják a 30 fillérért szerzett bort, a budapesti vendéglősök és koresmárosok nem kíváncsiak arra, de a budafokiak elértették, mert tudják, hogy a sanda mézáros nem oda üt, ahová néz!

Csepel. A Csepeli Vendéglősök és Koresmárosok Egyesülete (az általános ipartestület szakcsoportja) múlt héban tartotta tisztújító közgyűlését, amelyen közkívánatra elnökké Papp József vendéglóst választották meg. Papp kartárs már az egyesületnek volt elnöke és hat éven át több jelentős eredményt ért el a szakma érdekében.

Különféle közlemények

Az italmérési illeték fizetését

a fővárosban egyszerűsíteni akarják s evégből elrendelték, hogy az italmérési illetéket a többi adóemekkel együttesen és egyidejűleg fizetendő és kezelendő. Eddig ugyanis az italmérési illetéket egy külön kis könyvcskében nyugtázták, ha azra befizetés történt, és ha jött a pénzügyőrség, avval a kis könyvcskével lehetett igazolni a befizetést. Most azonban az illeték és más adóra történi fizetést az előjárósági számvevőségek egy összegben nyugtázzák és így nem vehető ki, hogy az illeték megfizetése megtörtént-e, s emiatt a szemléltartó pénzügyőrök több helyen kellemetlenkedtek. Az 1921. évi IV. tc. szerint az illetéknek ilymódon való nyugtázása nem helyes. Meri hogyan fogja a város igazolni kétségbe nem vonható módon, hogy egyik vagy másik italmérő az illetéket nem fizette meg? Ugyanis az illetéknek meg nem fizetése ok az engedély elvonására. Az érdekelt mindig fog érvelni, hogy ő illetéket fizetett és nem kereseti vagy más adót. Nem megnyugtató, hogyha a főváros központi számvevősége azt mondja, hogy ez nem a pénzügyőrség feladata, ellenőrizni az illeték befizetését. Egyelőre a törvény szerint ez még a pénzügyőrség feladata. Ha az illeték körül egyszerűsíteni akarnak, úgy ez csak úgy volna lehetséges, hogy ha úgy mint a fogyasztási adót, az illetéket is mindjárt beszednék.

Különben is a m. kir. minisztérium 8700—1923. M. E. számú rendelet 13. pontjának 2. bekezdése azt mondja, hogy az „italmérési illetéklerovásokról esetenként nyugta állítandó ki, cél-szerűségi szempontból azonban esetleg fizetési iv is használható”. Arról, hogy az illeték befizetésének ellenőrzése nem a pénzügyőrség feladata, az említett rendelet nem szól, csak azt mondja, hogy a pénzügyigazgatóságok mellé rendelt számvevőségeknek és az állampénztáraknak az italmérési engedélyek és a szóbanforgó illetékek kezelése körüli teendői megszűnnek.

A koresmai hitel eltörléséről és a börtörvény kivonatról

szólo plakát kifüggesztése kötelező, erről miniszteri rendeletek intézkednek. Igen sok vidéki helyen azt gondolják a kartársak, hogy ezeket a plakátokat úgy mint a háború előtt a községházában ingyen kapják. E feltevés

téves. Ezeket a plakátokat minden vendéglős-koresmárosnak magának kell beszerezni. S miután a plakátok ki nem függesztése miatt megbüntetik, ajánlatos lesz, hogy minden kartárs ezeket mielőbb beszerzi. Kiadóhivatallunkban ezeket a plakátokat, mikép a hirdetések közt olvasható, jutányos árban beszerezhetők.

November 18-án kezdődik a 11 napos borkezelési tanfolyam.

A közbejött szünet és a Pincemesteri Szakiskola előadónak nagyobb elfoglaltsága miatt a múlt hó végére hirdetett 11 napos borkezelési tanfolyam Budafokon csak november hó 18-án kezdődik. E tanfolyamra jelentkezett hallgatók már a meghívót írásban megkapták. Azokkal a kartársakkal pedig, akik írásban érdeklődtek a legközelebbi tanfolyam iránt, ezuton is értesítjük, hogy folyó évben ilyen 11 napos tanfolyam már nem lesz tartva, a mostanira néhány hallgató azonban még felvétetik.

Mit akarnak a kéményseprők?

A főváros a kéményseprő szabályrendeletet módosította és jóváhagyás végett felterjesztette azt a kereskedelmi minisztériumhoz. E szabályrendelet 13. §-ának 6-ik bekezdése szerint mindenki, aki mosó- vagy főzőüstöt és sütőkemenecét használ, köteles ezeket a kéményseprő által hetenként tisztogattni. Mielőtt a kereskedelmi minisztérium ezt a különös szabályrendeletet jóváhagyta volna, az érdekelteket kívánta meghallgatni és ezért

mult hó 29-ére ankétot hívott össze. Az ankétón a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartársulata nevében Németh Aladár igen határozott hangon tiltakozott ezen újabb felesleges megterhelés ellen, úgyszintén tiltakozott a Budapesti Kávés Ipartestület nevében dr. Havas Nándor, valamint a sütők és enkrászok ipartestületének kiküldöttjei is. Az ankétón rámutattak arra, hogy ha e szabályrendelet életbelépne, a legkisebb vendéglői vagy kávéházi üzemben a kéménysepről által végzendő takarítás évi 100—120 pengő kiadást többet jelentene. Miután az érdekeltségek egyhangulag állást foglaltak a kéményseprőiparnak furesa favorizálása ellen, a szabályrendeletből valószínűleg törlik ezt a kritikus pontot.

E szabályrendelet a vidéki kartársakat is érdekli, mert ha a fővárosban sikerült volna a kéményseprőknek kivánságukat keresztülvinni, a vidéki fűstfaragók bizonyára hamarosan azt követelték volna, hogy náluk is hasonló rendelkezést tartalmazó szabályrendeletet alkossanak.

Olcsóbb lesz a sör — Csehországban.

A cseh sörgyárak, mint a cseh lapok jelentik, hetek óta azzal a tervvel foglalkoznak, hogy az olcsó árpaárnak megfelelően 20 csehkoronával (3.4 pengő) leszállítják hektoliterenként a pilseni sör árát. Tekintve, hogy a legkisebb sörárpa nálunk is több mint 30%-kal olcsóbb a tavalyinál, az árleszállítás gondolatával a magyar söriparnak is foglalkoznia lehetne.

A soproni kamara néhány, szakmánkat érdeklő értesítése.

A katonaságnál végzett szakbavágó munka mily módon igazolandó, hogy a képesítés elbírálásakor tekintetbe vehető legyen?

A katonai szolgálat tartama alatt végzett szakbavágó ipari munkának az ipari segédi gyakorlat idejébe való beszámíthatása feltételeit az 1922: XII. tc. 28. §-a szabja meg. E szerint a beszámítás feltételei: 1. hogy az illető a katonai szolgálatra történt bevonulása előtt iparban felszabadult, vagyis segédlevelet nyert, 2. hogy a katonai szolgálat alatt rendszeresen oly munkát végzett, amely ipari szakmája körébe tartozik (tehát időnkint, alkalmilag, vagy a rendes katonai szolgálat által igénybe nem vett napszakban végzett ipari munka tekintetbe nem vehető, 3. hogy a katonai szolgálat tartama alatt rendszeresen végzett szakbavágó gyakorlatot katonai hatóság igazolja.

Büntethető-e vendéglős élelmiszerek mérlegeletlen mennyiségben való kiszolgáltatása miatt?

Vendéglős nem büntethető azért, hogy az árjegyzékben feltüntetett élelmiszerek kiszolgáltatásakor mérlegel nem használt, hanem azokat adagoként árusította, mert nincs oly törvény, illetve miniszteri rendelet, mely a vendéglősöket kötelezné arra, hogy üzlethelyiségükben (iparuk gyakorlá-

PASCHKA ÉS TÁRSA-HEIM H. FÜTÉSI ÉS VASIPARI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

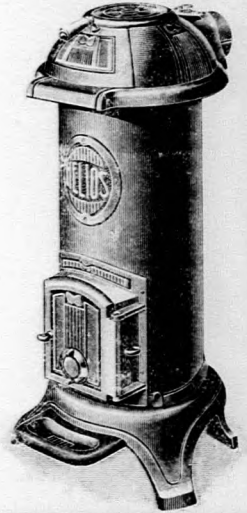
Budapest, V., Mária Valéria ucca 10. szám.
Telefon: Automata 820—41.

Gyár: X., Füzér ucca 35. szám
Telefon: K. 482—2, K. 74—58.

**Amerikai
„ETNA“
és eredeti
„HEIM-MEIDINGER“
rendszerű köz-
ponti ventilációs
frisslevegő fűtő-
berendezések.**

Kávéházak részére a legideálisabb, leghygieen-
sabb és leggazdaságosabb
központi fűtőberendezés.
Óránként 2—3-szoros leg-
csere. Nagy tüzelőanyag-
megtakarítás.

Azonkívül: eredeti Heim „Meidinger”,
„Helios” és „Redivius” folytonegő kályhák

sa közben) merlege! használjanak. Egyedül a szeszesitaloknak kimérésekor kötelező hitelesített űrmértékek használata. A feljelentést tevő esendőrés által hivatkozott 70.000—1888. BM. sz. rendelet az árúknak a közforgalomban mértéken alul való kimérése által elkövetett visszaélések megtorlását szabályozza, ez a rendelet tehát a fennfoglalt esetben nem alkalmazható.

Idegen községbeli bortermelő a község egy gazdája udvarára fuvarozott teli hordóját esapra űtve, a bort kismértékben kimérte. Mily megítélés alá esik az ily eljárás?

A bortermelő a bornak kiesinyben való kimérési joga idegen községben nem illeti meg. Ennélfogva terhelt azzal az eljárással, hogy Magyaránálja községben bort kismértékben mért ki, jogosulatlanul gyakorolta a kocsmaipart és ezért az 1922: XII. tc. 39. §-ába ütköző és ugyane törvény 127. §-ának 1. pontja szerint büntetendő kihágásban marasztalendő.

Sok pénzbe kerül a levelezés

— ez közismert. Ha tehát valaki elefelejt az előfizetési díjat idejében beküldeni, úgy nem marad más hátra, mint az illetőt levél vagy levelezőlap útján értesíteni, hogy az esedékes előfizetési díj eddig nem érkezett be, kérjük tehát annak szives beküldését. Ez a levelezés azonban a kiadóhivataltalban nemcsak sok munkát okoz, de nagy kiadással is jár. Ez a kiadás pedig egy felesleges teherterét és könnyen elkerülhető, ha a t. előfizetők akkor, amikor kézhez veszik a postabefizető csekklapot — mert ez azt jelenti, hogy

lejárt az előfizetés — a befizető esekken mindjárt beküldik az előfizetési díjat. Arra kérjük tehát az igen tisztelt előfizetőinket, akik hátralékban vannak, szíveleljék meg azt a kérelmünket: küldjék mielőbb be az esedékes előfizetési díjat.

Adóközösségi probléma.

Az egyik pénzügyi lapban olvassuk a következő „esiklandós kérdést”, amit az eset érdekességénél fogva itt közlünk:

Az adóközösségek alapját az egyetemleges felelősség képezi. Vagyis, ha a közösségbe tartozó vállalatok közül valamelyik megbukik, s adós marad adóhátralékaival, azt helyette társai könytelenek fizetni. Ez rendben lévő dolog, hiszen a jelenlegi éles verseny mellett a megmaradóknak megéri ezt az hogy megszabadulnak egy versenytársuktól, az államkassza pedig pláne örülhet, hiszen megkapja pénzét. De mi történik akkor, ha valamelyik adóközösségbe tartozó vállalat növekvő forgalom mellett nem fizet? Megtörtént! Hiába foglaltatnak, árverezni nem szabad az adótorozás fejében. Az adóközösség viszont fizetni könytelen helyette is S most jön a bökkenő. Nem az államkassza áll szemben az adózóval, hanem a közösség. Hogy hajlandó be ennek a renitenskedővel szemben fennálló követelése? Magánjogi követelés módjára peres eljárás és ezt követő foglalás, majd kielégítési végrehajtás útján? Vagy pedig közadók módjára? De hiszen, ha az adózó az államkasszának nem fizet, 50 százalékos, sőt ennél sokkal súlyosabb büntetéseket szabnak ki rá és ezt végre is

hajtják. Az adóközhosszág viszont nem szabhat ki büntetéspenzeket. De hát akkor hogy jusson követeléséhez? — Ketségtelen, hogy itt megoldást kell keresni és létesíteni. Elvégre az, hogy az állam követelése teljesen biztosítva van, nem ok arra, hogy az adóközhosszágba tartozó vállalatok bármelyike is esetleg vétkesen adós maradhasson a rá eső kvótával és maga helyett a szakmájabeli többi vállalatokkal fizettesse ki fényüzési és forgalmiadóját.

Új ezüstpénz jön novemberben.

A magyar állami pénzverde most készíti az új kétpengősöket. Az új pénz egyik oldalán „Magyar királyság — két pengő” körirattal, a másik oldalán Szűz Mária képe a következő körirattal: „Magyarország Védőasszonya 1929.” A rajz tökéletes és hív másolata az 1710-ből származó úgynevezett „Mária tallér”-nak. Az új kétpengősök minden valószínűség szerint már e hónapban forgalomba is kerülnek és azután kerül sor az új ötpengősök verésére.

Felhívás a hadikölesönkötvény-tulajdonosokhoz.

„A Magyar Hadikölesönkötvény-tulajdonosok” újonnan alakulóban lévő Országos Központi Vezetősége felhívja Csonkamagyarország összes hadikölesöntulajdonosait, pénzintézeteket, ipari, kereskedelmi vállalatokat, biztosító társulatokat, társadalmi, egyházi, kulturális, jótékonyági intézményeket, alapítványi helyeket, közönségeket, városokat, megyéket, magánosokat, hogy pontos címük megjelölésével levelezőlapon közöljék a birtokukban levő vagy tulajdonukat képező s valahol letétben fekvő kötvényeik mennyiségét az alakulóban lévő Országos Központi Vezetőséggel, amelynek irodája Budapest, L. Horthy Miklós-út 58. szám alatt megnyílt. — azon készségük bejelentésével, hogy az általános valorizáció kérdésének megoldására irányuló országos mozgalomhoz esatlakoznak. Az Országos Központi Vezetőség a bejelentett címek és esatlakozások alapján a kötvénytulajdonosok képviselőitében érintkezésbe fog lépni a kormánnyal abban az irányban, hogy a pénzügyminiszter külön e célra összehívandó szakbizottság előtt jóindulatú mérlegelés tárgyává tegye a hadikölesönkötvények valorizálásának s általában a valorizációs törvény revíziójának kérdését. A címek, adatok, esatlakozások bejelentés senkire semmiféle anyagi hozzájárulást megterhelést nem jelent, mert a megindítandó mozgalom teljesen altruista jellegű.

Jégszekerények fényüzési adómentessége.

A nyár folyamán Miskolcon a jégszekerényeket, köztük az egyszerű és olcsó kivitelűeket is a pénzügyi hatóságok fényüzési adóval rótták meg. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara a közegészségügyi célú áru adómentesítése érdekében eljár az illetékes helyeken és eljárásának eredmé-

nyeként — a most hozzáérkezett döntés folytán — közli az érdekeltekkel, hogy sem a magánháztartások használatára, sem mások részére eladott jégszekerények nem fényüzési tárgyak.

Ásványvizes és szikvizes palackok vásárlása.

Utóbbi időben előfordult, hogy bizonyos egyének oly palackokat kínáltak megvételre, amelyen még létező cégek dombornyomású cégfelírása látható. Figyelmeztetjük a kártársakat, hogy ilyen palackokat ne vegyenek, mert az ily palackok esakis eltulajdonítás útján kerülhetnek eladásra, s ezek a vállalatok a palackokat nem árusítják. Nemrégben a kereskedelmi és iparkamara is foglalkozott hasonló ügyvel és kimondta: „Tiszteletlenül verseny az idegen ásványvizes üvegek használatára.” A Kereskedelmi és Iparkamara zsűrije a következőképpen indokolja ezt a döntést: Az ásványvizeztulajdonosok elpanaszolták a zsűri előtt, hogy cégüket és védjegyüket feltüntető (az üvegbe edzett) palackokat a versenytársak, mint használt üvegeket összevásárolják és azt azután saját vizeik feltöltésére használják fel oly módon, hogy az üveg hasára a saját címkéiket ragasztják. A zsűri egyértelműleg ama felfogásának adott kifejezést, hogy idegen védjeggyel ellátott ásványvizes palackokba más szénsavas vizet tölteni és forgalomba hozni nem lehet, mert még az esetben is, ha vignettával látják el a palackokat, mert az igen könnyen leázhatik és így a megtévesztés és annak lehetőségége fennforog. Ennélfogva az eljárás alkalmas arra, hogy a fogyasztót megtévesztse az áru mibenléte tekintetében.

Likőr, gyümölesszes, borleparló tanfolyam.

A M. Kir. Erjedéstanai Állomás (Budapest, II. Herman Ottó u. 15.) a m. kir. földművelésügyi miniszter 105.401. IX. 2. 1929. számú rendelete alapján november hó 18-tól 27-ig likőr, gyümölesszes, borleparló tanfolyamot rendez. Azok részére, akik e tárgykörből képesítő vizsgára jelentkeznek két héttel hosszabbodik meg a tanfolyam. Tandíj a látogatók részére 100 pengő, a vizsgázók részére 150 pengő.

Miért vásárol a közönség előszeretettel a nagyvárosokban?

Az amerikai kereskedelemügyi minisztérium vizsgálat tárgyává tette, mi az oka annak, hogy a vásárlóközhosszág a nagyvárosokban szívesebben vásárol, mint a vidéken. Ezért körkérdezővel fordult a vásárlókhoz, s a feleletek statisztikai feldolgozása után a következő eredményre jutottak:

Nagyobb választék	30%
Újabb minták	15%
Nagyobb üzletek	15%
Olcsóbb árak	14%
A szórakozóhelyek kapcsolata az üzletekkel	12%
Jobb minőségű áruk	8%
Jobb kiszolgálás	6%

Ez a statisztika nálunk nem mindenben azonos az amerikaiával, de mindenestre alkalmas arra, hogy megtudjuk, milyen szempontok vezeték a közönséget a vásárláshoz.

Patkányok, egerek, mezei egerek tökéletes kiirtására legjobban ajánlható a „Ratinol” irtószer, mely fertőzőbetegséget plántál az illető állatfaj közé és nemcsak azon állatot pusztítja el, mely közvetlen evett belőle, de a vele érintkezőket is gyökeresen kiirtja, a nélkül, hogy más hasznos háziállatra, avagy az emberre veszedelmes volna. Így bármely élelmiszer mellett szabadon alkalmazható. Ugyanezen cég előállít „Russin” sváb-, ruszni-, csótány-, hangya-, stb. rovarirtószereket is, mely irtószer csak egyszeri kirakással néhány nap alatt tökéletesen kiirtja eme kellemetlen férgeket. Napiárban utánvétellel szállítja: Ratinol Laboratórium, Budapest, Murányi-utca 38.

Vajjon mi lehet az „aranykagyló”?

Érdeklődtek több ízben azok, akik már hallották ezt a titokzatos varázsszót. A nők újságja a Háztartás legújabb száma most megadja e feleletet: Az „Aranykagyló” lélekolvasógép, amelynek hangfőjén keresztül az ember legegretettebb gondolata is kiderül. Az „Aranykagyló” Szekula Jenő érdekfeszítő regénye, melynek első folytatását már ebben a számban közli a kitűnő asszonylap. — A közkedvelt „Édesanyám” rovatban a képviselőház elnöke mondja el megmelekedéseit: tartalmaz vezéreik, novella, versek, azonkívül kézimunka, divat, kerítészet, konyha, kozmetika és egy sor egyéb más, új rovat egészíti ki a számot, amelynek külön meglepetése az a kitűnően szerkesztett kis gyermeklap, a melyet Pajtikkam címmel ingyen mellékelni kap a nők újságja a Háztartás minden előfizetője és olvasója. — Mutaványszámot kívánatra díjmentesen küld a kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Bécsi-utca 3.

Patkány, egér, mezei egérrítő „Ratinol.” Biztos hatású irtószer, mely fertőzőbetegséget plántál az illető állatfaj közé és gyökeresen kiirtja. Szigorúan tudományos alapon előállítva. — Más állatra, emberre ártalmatlan! **Sváb, csótány, ruszni, poloska, hangya-irtószer „Russin”** tökéletesen irt. Szagtalan. Nem piszkít! Napi árban szállítja: Ratinol Laboratórium Budapest, Murányi-utca 36.

Házasság.

Tatzl Antal orosházi szállodás nagyműveltségű leányát, Alicet f. hó 26-án fogja oltárhoz vezetni Keresztes Lajos orosházi vasúti tisztviselő.

Új rendszer a vendéglők és kávéházak zárórájának meghosszabbítására Szegeden.

A szegedi kávéosok és vendéglősök nagyon sokat panaszkodnak és deputációnak a rendőrségen az érvényben levő zárórarendszer hibái ellen. Szeged város rendőrsége most a vendéglős és kávéipart kielégítő módon oly formában rendezte a zárórameghosszabbítás rendszerét, hogy a kávéház és vendéglők számára szelvényfűzetekeket készített, amely szelvények kitöltése és a rendőrszobára való beszolgáltatás által az éjszakai órákban is meg lehet hosszabbítani a zárórát, amikor az üzemeknek a vendégek kiszolgálása miatt arra szükségük van.

Az önálló iparos átmenetileg dolgozhat-e mint alkalmazott munkás?

Felmerült konkrét esetben a kereskedelemügyi miniszter 1926. december 10-én kelt 93.308—1926. XI. számú elvi határozatában a következő fontos kijelentéseket tette: „Az 1922. XII. törvényeikk 72. §-a szerint a kiadott iparigazolvány elveszti a hatályát, ha az iparigazolvány tulajdonosa iparát egy éven át egyfolytában nem üzi. E törvényi rendelkezés folytán az iparos bármikor megteheti azt, hogy iparának gyakorlásával hosszabb-rövidebb időre felhagy és mint segéd munkába áll. Ez a lépése nem vonja maga után az iparigazolvány hatálytalanná válását, sem azt a kötelezettséget, hogy az ipar gyakorlásának abbahagyását be kellene az iparosnak jelentenie, mert az iparigazolvány csak az ipar gyakorlásának egy éven át szüneteltetése esetében veszíti el hatályát. A törvényben biztosított erre a lehetőségre tekintettel nem rendelkezhetem az iránt, hogy az iparigazolvány kiadása alkalmával a munkakönyvet be kell vonni és mindaddig iparhatósági őrizetben kell tartani, amíg az iparigazolvány akár az ipar gyakorlásának egy éven át szüneteltetése következtében hatályát nem veszti. Abban az esetben ugyanis, ha ily értelmű rendelkezést adnék ki, ezzel az idézett törvényi rendelkezéssel ellentétben elvonnám az iparostól azt a jogot, hogy az iparigazolványa hatályának érintése nélkül egy éven át szüneteltethesse iparának gyakorlását és ez alatt más foglalkozáshoz láthasson, mert az illető jog szerint új munkakönyvet nem kaphatna, miután nem lehetne olyanok tekinteni, mint aki munkakönyvét elvesztette. Ezt a jogot, az említett októl eltekintve, azért sem lehetne az iparostól elvonnani, mert különösen a mostani nehéz viszonyok között gyakran megesik, hogy az iparos az önálló iparüzést munka hiányában hosszabb-rövidebb időn át szüneteltetni és az éppen kínálkozó más munkalehetőséget megragadni kénytelen

anélkül, hogy iparának gyakorlását végleg abba szándékozik hagyni. Az a körülmény egyébként, hogy az iparos ipara gyakorlásának abbahagyását az iparhatóságnál be nem jelenti és iparigazolványát vissza nem adja, adófizetési kötelezettségének fenntartásával jár s már emiatt is fel lehet tenni, hogy iparigazolványát csak az az iparos tartja meg, akinél megvan a szándék, hogy iparát, bár bizonyos szünetelésekkel, de folytatni fogja”.

Halálozás.

Takács János budapesti koresmáros november hó 10-én szívizéleződésben hirtelen elhunyt. Nagy részvételt temették.

Épülnek az ipartestületi székházak és ezzel szaporítják a vendéglőket és koreszmákat.

A gazdasági élet pang. A kereskedőknek nincs vevőjük, a vendéglőkben és koreszmákban nincs vendég, az iparosoknak nincs munkájuk, nincs megrendelésük, a munkanélküliek száma nem apad. Általános panasz kivétel nélkül minden szakmában, hogy a nagy pénztelenség miatt az ipartestületi tagságdíjak nem folynak be, mert a tagok képtelenek ezeket fizetni, ezzel szemben az ipartestületek alkalmasnak tartják az időt arra, hogy hitelbe „székházakat” építsenek s újabb terheket rakjanak az iparosságra. A minap nagy céccóval felvatták a gyömrői általános ipartestület új „székházát”. Úgy tervezték, hogy ipartestületi irodát, tanácskozó ternet, kombinálva egy tanonc-otthonnal építenek. Mire kész volt az épület, elhagyták a tanonc-otthont és inkább csináltak abban egy vendéglőt. Hol vannak azok a híres öcsinálta „iparosvezérek”, amelyek a hitelbe építendő felesleges székházépítési járványt megszüntetnék? A vendéglősök jól tennék, ha minden székházépítési határozatot megfélebbeznének, mert nem hihető, hogy a minisztérium hozzájárulna ahhoz, hogy az ipartestületek nem az 1884. évi XVII. t.-c.-ben körülírt munkakört töltsék be, hanem fedezet nélküli építkezésekre boesátkozzanak. Ez nem általános ipari érdek, ez csak egynéhány egyén egyéni érdeke lehet!

Ipartestületi bérlét.

Öt egyesület székhelye (500 tag) **étterem, színház és táncterem**, melléktermek, hámoszobás comfortos lakással, vízvezeték és villenyvilágítással

bérlőt keresünk.

Csakis komoly pályázóknak ad felvilágosítást az **Ipartestület Pestújhelyen.**

Eltűnt egy tizenhét éves pincéertanone.

Warschlika János soproni vendéglős bejelentette a rendőrkapitányságon, hogy az ő szolgálatában állott Major József völcsei születésű, 17 éves pincéertanone pénteken délelőtt eltávozott és azóta nyomaveszett. A fiú távozása előtt egy papírdarabra néhány sort írt, melyben azt kéri, hogy ne keressék a rendőrséggel, mert nem találják meg sem szüleinél, sem másutt, mert öngyilkosságot fog elkövetni. Bejelentése okául azt írta, hogy nagyon fél a holnaptól. Hogy mi volt az, amitől a fiúnak joggal félnie kellett volna, arról nem ad magyarázatot, de nem tud arról maga a vendéglős sem. A bejelentés eszközlése után a rendőrségen intézkedés történt az elkészített pincéertanone hollétének felkutatására s arra, amennyiben sötét tervért még nem váltotta volna be, hogy megtalálása esetén gondos felügyelet alá kerüljön.

Hennefeld Rt. jégszekrénygyár Budapest, VI. Ó ucca 6. szám alatt eladási telepet nyitott. A cég emváltozásának szives előjegyzését kéri.

Kartársak!

Ne mérjetez Zwack Unicumja gyanánt más italt! Ne töltsétek bele Zwack Unicumos üvegben más cégtől való keserüt. Ha vendégtek Unicumot kér, ne poharazzatok neki mást, csakis a valódi Zwack-féle Unicum gyomor-erősítő likört.

Szegedi édes nemes rózsapaprika-szükségletét Horváth Ferenc paprikatermelőnél, Szeged, rendelje meg. — (Volt Szegedi Haggenmacher-vendéglő.)

Vendéglői

és kávéházi berendezések.

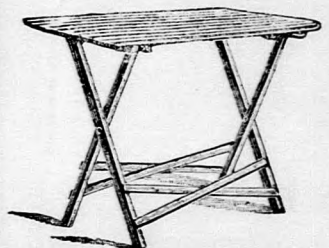
Aztaok, székek, billiárdok, evőeszközök, alpakka és chinaezüst árak új és használt állapotban. Kuglibábuk és Lignum Sanctum golyók.

Porcellán és üvegáru.

Árjegyzék és költségvetés díjtalan.

Vétel és eladás.

Fentiek kölcsönzése is.

Fried Zsigmond és Fia

Budapest, Király ucca 39.

A „Fogadó-Magyar
Vendéglős
állandó melléklete

A KORCSMÁROS

A korszakiparérde-
keit képviselő szak-
lap

Tudnivaló.

A Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos helyisége VI. Aradi uca II. sz. alatt van. A tagoknak minden szakmabeli ügyben díjmentesen áll rendelkezésre.

Hivatalos órák: vásár- és ünnepnapok kivételével minden nap d. e. 9 órától d. u. 2 óráig. Telefon: L. 912—58.

Az egyesület ügyésze dr. Stéger Béla ügyvéd, a hozzáférhető tagoknak naponta délután 4—6-ig díjmentesen jogi tanácsot szolgál. Iroda: IX. Ferenc-körút 37. Telefon: J. 379—88.

A budaesonyi borvidék legnagyobb eseménye, hogy ezen a héten megjelentek a borpiacra a német, osztrák és esch borkereskedők, akik számottevő mennyiséget vásároltak. A gazdlak leplezetlen örömmel konstatálták, hogy a külföldi borkereskedők jobb árakat fizettek. Hogy aránylag az ország más borvidékeihez képest kielégítő árakat sikerült a gazdáknak elérniük, annak egyedüli magyarázata: a balatoni borok idej rendkívüli kitűnő minősége.

A Badaesonyi vidéken még ma is 25—40 fillértől kezdve minden áron kapható a bor, pedig Badaesonyban Szentgyörgyhegyen 80—90 filléres áron is adtak már el bort, de a bor minősége szerint. A budaesonyi borvidéken ma annál is inkább előnyösen lehet vásárolni, mert a termelők, csakhogy pénzhez jussanak, minden lehetőséget megtesznek az üzletkötés érdekében. Ebben előljár a kereskedelem, mely hosszulejáratú hitelt nyújt. A bor-exportőröknek legjobb ajánlólevél a balatoni borokra: az idej kiváló minőség, szesztartalom.

Az utóbbi életem a hitelviszonyok megyenyhülését tapasztaltuk. Ezzel a kereskedelmi tevékenység egyik legnagyobb akadálya is kiküszöbölődik.

Ecetárusítás kizárólagos pálinkamérésekben.

A régi italmérési törvény hatálya alatt a kizárólagos pálinkaméréseknek kifejezetten elismert joga volt üzletekben ecetet kimérve, elárusítani. Az 1921. IV. tc. megalkotása óta a különböző rendeletek és utasítások világos idevonatkozó intézkedéseinek hiányából kifolyólag a kizárólagos pálinkaméréseknek ez a joga vitásá tételt. A kereskedelemügyi miniszter véleményét kért a kamaraktól, vajjon az ecetnek kizárólagos pálinkamérésekben való árusítása a kereskedelemre

néve nem jelent-e sérelmet, mire a budapesti kamara felterjesztésében jelentette, hogy a meghallgatott érdekelt kereskedelmi körök a kizárólagos pálinkamérő szakmának ecetkimérési joga ellen, tekintettel a régi gyakorlatra, kifogást nem emelnek azért, mert a szakma az üzleti zárára és a vasárnapi munkaszünet szempontjából még az élelmiszerkereskedlemből is szűkebb határok közé van szorítva.

Kiknek kenyerre a rágalmazás.

Vettük az alábbi levelet: Tisztelt Szerkesztő úr! Mint a Korcsmárosok Ipartársulata volt tagjához — nem is tudom, hogy létezik-e még e szűnőfélben levő ipartársulat — néhány hónappal előbb küldtek valami röplapot, amelyben azt közölték, hogy az ipartársulat penzbeszedői a következők: Peterdy Elek, Pintaesi Lajos és Sábik Károly. Ezek közül egyik megisztelet látogatásával és tolem valami 36 pengőt akart beszédni. Megmagyaráztam annak az úrnak, hogy nagy tévedésben van, mert az ipartársulatnak az 1927. évi tagdíját a bíróság letiltotta, az 1928. és 1929. évi tagdíj pedig nincs megállapítva, mert mint választmányi tag tudom, hogy nem is akartuk ezt megállapítani, mert az ipartársulat néhány személy miatt működést nem fejtett ki. — A vizitáló úr igazat adott nekem és eltávozott. Azóta hozzám és más kartársakhoz is egy biciklista fiú és más ismeretlen férfi külön-külön is jött nyugtával és valami tagdíjat akartak bevasálni. Ezeket az ismeretlen alakokat előbb végighallgattam, azután kiutasítottam helyiségemből. Kiutasítottam pedig nemesak azért, mert nem járó követeléseket nem fizetek, hanem azért is, mert annyi aljas hitványságokat és rágalmakat mondtak egyes személyekre és olyan szemenszedett hazugságokat regéltek e lapról is, hogy ily svihákat egy perég sem tűrhettem tovább üzletemben.

Kérem Szerkesztő urat, sziveskedjék soraimnak helyt adni, hogy a többi kartársak is tudják, hogy kell az ily éhenkorász alakokkal elbánni. —

A levélíróval közölhetjük, hogy ezeket, miket irt, mi tudjuk, sőt ezekenél sokkal többet is tudunk. Nem irtuk eddig meg, mert a kártyavárműgy is dűledezővé vált. Hazugságokkal és rágalmakkal sem intézményt, sem rendszert nem lehet fenntartani. Csak egy kis türelem még!

Egy kávé a koresmai kártyázás ellen.

Október 24-én a Budapesti Kávésok Ipartestülete előjárósági ülést tartott. Napirend előtt Gál Arnold 8 pontból álló indítványt terjesztett elő. Ami az

indítványban van, az nem valami új dolog. Olyan ügyek, amelyekben az elnökség, mikép a válaszból kivehető volt, már régen eljárt. Csak egy új dolog volt és pedig a 3. pont, amelyben az indítványozó javasolta, hogy az ipartestület a „koresmákban folytatott kártyázással szemben foglaljon állást“. Az indítványozó valószínűleg nemesak a koresmákra gondolt, hanem a vendéglőkre is, mert mindkét helyen szoktak kártyázni és pedig a kártyajátszói engedély alapján. Az ezekben a helyiségekben szokásos kártyajátékok az idegfeszítő máriás, ulti, snapszli és ujabban a rőmy, persze „átjátzott“ kártyával és kártyapénzfizetés nélkül. Hogy mennyiben sérelmes ez a kártyajátszás a kávésiparra, azt Gál Arnold nem fejtett ki, de Mészáros elnök nem minden malicia nélkül azt válaszolta indítványozónak, hogy „a koresmákban a kártyázás a fennálló szabályok értelmében akadályokba nem ütközik“. Ugy gondoljuk, Gál Arnold rokoniparos tudatosan nem vette bele a vendéglői kártyázást, lévén neki is vendéglői iparengedélye és figyelemmel volt arra, hogy a vendéglő szót ki ne ejtse, nehogy a saját verembe essen bele. A mostani rossz viszonyok között Gál Arnold rokoniparosnak ninesen más gondja?

Üzleti hírek

Budapest. Hoffer Ferenc vendéglős a megnövekedett üzleti forgalomra való tekintettel üzletét a VII., Ilka u. 23. sz. (most Nürnberg uca) alatt egy esinosan berendezett étteremmel bővítette.

Borbás István főpincér megvette a VIII., Dobozi u. 27. sz. alatti vendéglőt és azt átalakította és újonnan berendezve ismét megnyitotta.

Szabó Vilma a VII., Dob u. 52. sz. alatt egy esinos kis vendéglőt nyitott.

Kőbányán, a Jászberényi út 43. alatti Sipos-féle „Halászesárda“ vendéglőt megvette Horváth József volt cell-dömölki vasuti vendéglős, aki az üzletet renováva és újonnan berendezve a napokban nyitotta meg.

Zimmer Péter vendéglős a III., Vörösvári út 13. sz. alatti saját házában november 16-án egy esinosan berendezett vendéglőt nyit.

Helyváltozás. Takáts János, a hódmezővásárhelyi „Fekete Sas“ szálló főpincér: állását foglalta el.

A szerkesztésért felelős:

Pósch Gyula, kiadó.

Ségdszerkesztő: Fekete Gyula.

Merkantil-nyomda. Hunyadi uca 43.
(Havas Ódón).

Az új (módosított) bortörvény végrehajtási rendelete

36. §. A származásnak származási bizonyítvánnyal történő igazolása. Az a termelő, aki borát a jelen rendelet 35. §-ában felsorolt elnevezések valamelyike alatt (borvidék) és fajta megjelöléssel kívánja forgalomba hozni, köteles a bor eladása alkalmával, vevő kifejezett kívánására, részére a bor származásáról hatósági igazolással ellátott bizonyítványt adni, amelyben a bor mennyiségének és évjáratának pontos feltüntetésével, mellette igazolni köteles azt, hogy az eladott bor a megnevezett borvidékek hegyi szőlőből termelt és a megjelölt szőlőfajtából szüreteltetett. A tokajhegyaljai szamorodni és aszu boroknál a borok ezen minősége, — aszúnál esetleg annak puttonyszáma is, — igazolandó.

A származási bizonyítvánnyal a bor származására vonatkozó adatai a termőhelyre illetékes hegyközség előjárósága, — ha pedig a termőhely nem tartozik hegyközségi kötelezésre, úgy az illetékes község előjárósága, — által záradék alakjában igazolandó.

A termelő részéről kiállított származási bizonyítványok és azok igazolási záradékai a mellékelt VII. számú minta szerint állítandók ki.

A származási bizonyítványhoz a termelő annak a pecsétnek lenyomatát is csatolni köteles, amellyel az eladott borok hordói (tartályai) lezárattak.

Vevő részére kiállított fenti származási bizonyítványt a bor további eladása esetén is legalább öt évig megőrizni és az illetékes hatóságoknak, úgyszintén a Bt. 52. §-a alapján az ellenőrzéssel megbízott közegeknek kívánására bármikor felmutatni köteles.

Borkereskedők az általuk vásárolt borokra vonatkozó származási bizonyítványokról nyilvántartást kötelesek vezetni, amelyben pontosan feltüntetendő, hogy mikor, kitől, mily mennyiségű, mily fajtájú és évjáratú bort vásároltak származási bizonyítvánnyal, s hogy ezen borokat mikor, kinek és mely tételekben adták tovább.

Borkereskedők a származási bizonyítvánnyal ellátott boraiknak viszont eladása esetén a vevő részére a mellékelt VIII. számú minta szerint kiállított származási bizonyítványt kötelesek kiadni, mely az illetékes szőlészeti és borászati kerületi felügyelő vagy az illetékes községi előjáróság igazolási záradékával látandó el. Az igazolási záradék rávezetésére jogosított hatósági közegek a borkereskedők részéről kiállított származási bizonyítványokat igazolási záradékkal csak az esetben láthatják el, ha az illető borkereskedő az eladott borra vonatkozó és az ő birtokában lévő származási bizonyítványt náluk bemutatja.

A borkereskedő birtokában maradó ezen származási bizonyítványra az eljáró hatósági közeg az új származási bizonyítvánnyal tovább adott bor mennyiségét rávezetni köteles (lásd VII. és VIII. számú minta megfelelő záradékpontját.)

A termelő, illetve továbbadás ese-

tén a borkereskedők részéről kiállított és az előírt hatósági igazolással ellátott ezen származási bizonyítványokkal mindenkor pontosan igazolható, a jelen rendelet 35. §-ában felsorolt borfajtáknak a származása.

Aki a jelen rendelet 35. §-ában felsorolt elnevezések valamelyike alatt oly bort hoz forgalomba, amelynek eredete származási bizonyítvánnyal nem igazolható, ezen eseteleménye a Bt. 43. §-ának 1. pontjába és a Bt. 44. §-ának 5. pontjába (Bt. n. 23. §.) ütköző kihágást képez.

37. §. Házasított borok elnevezése és megjelölése.

Az ugyanazon borvidéken, helységben vagy termőhelyen termelt borokból házasított borok, — a jelen rendelet 34. §-ában foglalt korlátok között — az illető borvidékről, helységről vagy termőhelyről elnevezhetők.

Bornak vagy mustnak más borvidékről, illetve termőhelyről származó borral vagy musttal történt házasítása esetén a házasított bor vagy must azon borvidékre, illetve termőhelyre való utalással is forgalomba hozható, ahonnan a házasított bornak legalább 65%-a származik, ha a házasított bor az alapanyagát képező ezen bornak borvidék, illetve termőhely szerinti jellegzetes tulajdonságait megtartotta.

Ha azonban a házasításhoz egyazon borvidékről vagy termőhelyről származó borokból 65%-nál kevesebbet használtatott fel, vagy ha a házasított bor a házasítás folytán az alapanyagát képező bornak jellegzetes tulajdonságait elvesztette, úgy a házasított bor csupán általános elnevezéssel (pl. asztali bor, pecsénye bor, stb.) hozható forgalomba s annak valamely borvidékre vagy termőhelyre utaló megjelölése tilos.

Az azonos szőlőfajtákból szüretelt borok házasítása esetén a házasított bor, tekintet nélkül arra, hogy házasításhoz felhasználott borok egyazon vagy különböző borvidékeken vagy termőhelyen szüreteltettek-e, szőlőfajtára utaló elnevezéssel (Rizling, Ezerjő, stb.) mindenkor forgalomba hozható.

Különböző szőlőfajtákból szüretelt borok házasítása esetén a házasított bor mindig csak általános elnevezéssel (pl. asztali bor, pecsénye bor, stb.) hozható forgalomba s annak valamely szőlőfajtára utaló megjelölése tilos.

38. §. Vörösbőr, Siller (kástélyos) bor.

A Bt. 10. §-a értelmében vörösbőr néven csak olyan bort szabad forgalomba hozni, amely kékszőlő levének a héjakon (törkölyön) történt erjesztése útján származik, — siller (kástélyos) bor néven pedig csak olyan bort, amelyet kékszőlő levéből, de héjakon (törkölyön) való erjesztés nélkül szürettek. A héjak alatt nemesak kizárólag a héjakat, hanem a kocsányokat is érteni kell.

Azzal, hogy a törvény a vörösbőr képzésének lényegét a héjakon (törkölyön) való erjesztésben jelöli meg, az elismert minőségű vörösbőröket ki-

vánja megvédeni a sillerborokkal szemben. A vörösbőr fogalma ugyanis nemesak azt jelenti, hogy a bor színe vörös, hanem annak belső tartalma (chemiai összetétele) is lényegesen eltér a nem vörösbőrökétől. A vörösbőr ezen összetételét a héjakon (törkölyön) történő hosszabb erjesztéssel nyeri.

A siller (kástélyos) bor fogalmát a törvény szintén a kékszőlő levéhez köti, ennél azonban már nem kellék a héjakon történő erjesztés.

A rendszerint világosvörös színű sillerbort vörösbőr néven forgalomba hozni tilos.

A Bt. 2. §. 14. pontja a fehérboroknak vörösbőrrel való házasítását tiltja, ezen tilalom természetesen kiterjed vörösbőröknek oly borokkal való házasítására is, amelyeket fehér- és kékszőlőből vegyesen, akár héjakon történő erjesztéssel, akár anélkül állítottak elő.

39. §. Közvetlenül (direkt) termő amerikai szőlőből szüretelt borok.

A Bt. 11. §-a előírja, hogy az úgynevezett közvetlenül (direkt) termő amerikai szőlőből (pl. Delavare, Noah, Jaquez, stb.) szüretelt borok, csak az illető közvetlenül termő fajta neve alatt hozhatók forgalomba. Az ilyen szőlőből szüretelt borok jellege és chemiai összetétele ugyanis a hazai fajtákból szüretelt borok jellegétől és összetételétől lényegesen eltér s az utóbbiaknál jóval értéktelenebb minőségű.

A közvetlenül (direkt) termő amerikai szőlőből szüretelt borokat borvidékre, helységre vagy termőhelyre utaló megjelöléssel tilos forgalomba hozni.

Ezen boroknak direkttermő szőlőfajtáktól való származását címkéken, külleveleken, levelezésben, számlákon, stb. mindenkor pontosan meg kell jelölni. (Pl. Delavare, Noah, stb.)

Hazai szőlőfajtákból szüretelt boroknak direkttermő szőlőfajtából származó borokkal való házasítása esetén a házasított bort csak a direkttermő szőlőfajta megjelölése mellett szabad forgalomba hozni. (Pl. Delavare borral kevert fehér asztali bor, stb.)

40. §. Külföldi borok.

A Bt. 13. §-a értelmében a magyar bortörvény rendelkezései az irányadók a vámkülföldről behozott mustra, bora, törkölyborra, gyógyborra, pészgőre, habzóborra és borpárlatra (borszeszre), illetőleg ezeknek hamisítványaira is.

Az egyetlen elbánás elve követeli, hogy oly italokat, amelyeknek előállítása nálunk tiltva van, más államokból importálva se lehessen nálunk forgalomba hozni, illetve, hogy a külföldi származású italok a hazai származású italokkal szemben kedvezőbb elbánásban vagy enyhébb elbírálásban ne részesüljenek.

Mindazonáltal indokolt, hogy bizonyos általánosan ismert és elterjedt külföldi esemegeborok hazánkba akkor is behozhatók, illetve itt forgalomba hozhatók legyenek, ha előállításuk oly eljárás szerint történt, amely nálunk nincs ugyan megengedve, de amelyet a származási ország jogszabályai kifejezetten megengednek.

A Bt. 13. §-a világosan előírja, hogy e tekintetben kivételt az egyes kül-

földi bortermelő országoknak csak azok a csemegebor különlegességei képezhetnek, amelyek a világpiacon már eddig is általánosan ismertek (Cherry Malaga, Madeira, Marsala, Port borok, stb.) Ha tehát ezen külföldi esemegeborok készítéséhez az illető állam jogszabályai ipari szesznek vagy esetleg nálunk tiltott más anyagnak a használatát megengedik is, ez azok behozatalának és itteni forgalombahozatalának akadályát nem szolgálhat, akkor, ha azok szesztartalma a 22,5 ténfogat %-ot meg nem haladja.

Mint hogy a törvény fenti rendelkezése csakis a valódi külföldi bor különlegességeket kívánja védelemben részesíteni, nyilvánvaló, hogy ezen védelmet az említett külföldi bor különlegességeknél sem belföldön, sem más országban előállított utánzatai nem élvezhetik.

Külföldi borokat a magyar állam területén csak származásuknak és minőségüknek megfelelő elnevezése alatt szabad raktáron tartani és forgalomba hozni. A származási és minőségi megjelölés a bort tartalmazó tartályokon (thordó, palaek, stb.) mindenkor pontosan feltüntetendő.

Külföldi édes vagy szeszezett esemegebor tartalmú hazai termékkel házastani tilos. Tilos továbbá ez egyéb külföldi borokkal házastott hazai termékű bort hazai bor gyanánt forgalomba hozni.

41. §. Borhamisításra szolgáló anyagok árusítása.

A Bt. 14. §-a értelmében oly anyagokat, amelyeknek használata a törvény rendelkezése alá eső italok előállításánál vagy kezelésénél nincs megenged-

ve, erre a célra forgalomba hozni is. Ha azonban ezen tiltott anyagok más célra is használhatók, hirdetésüket, ajánlásukat és forgalombahozatalukat a Bt. és Bt. n. rendelkezései nem érintik.

Mint hogy a Bt. 2. §-ában és a Bt. n. 1. 2. 3. és 4. §-aiban a borkezelésnél felhasználni megengedett anyagok taxative fel vannak sorolva, nyilvánvaló, hogy minden olyan titkos összetételű anyagot vagy szert, amelynek

forgalmi elnevezéséből nem tűnik ki, hogy az milyen anyagokat tartalmaz, borkezeléshez felhasználni tilos.

Ha tehát valaki borkezelési célra szolgáló szert, pl. „Non plus ultra”, „Hungaria” vagy más efféle általános elnevezés alatt akár forgalomba hozni, úgy az áru csomagolásán, valamint árjegyzékeiben, hirdetéseiben, stb. világosan fel kell tüntetnie, hogy az áru milyen arányban és milyen anyagokat tartalmaz. (Folytatjuk.)

Használt és új vendéglői, kávéházi berendezések,

asztalok, székek, biliárdasztalok, dákók, golyók, sórrapparátusok, alpakka-éveszközök és az összes felszerelési tárgyak

legolcsóbb beszerzési forrása

Braun Gyula

Budapest, VII., Sip ucca 14. sz.

Alapított 1895.

Tagja Ön már a Vendéglősök és Korcsmárosok Temetkezési Egyesületének?

Az egyesület célja: Temetkezési segély nyújtása halálozás esetén.

A temetkezési segély a tagok mindenkori számától függően lesz megállapítva, olyképen, hogy

100 taglétszámnál	150 pengő.
200 taglétszámnál	300 pengő.
300 taglétszámnál	500 pengő.
500 taglétszámnál	900 pengő.
600 taglétszámnál	1100 pengő.
1000 taglétszámnál	1900 pengő.

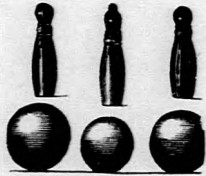
a temetkezési segély. Az egyesület tisztes tagja lehet minden vendéglős, korcsmáros, ezek ügyvezetője vagy megbízottja, továbbá a felsoroltak családtagjai

Beiratkozásnál két pengő beiratási díj és 4 pengő temetkezési alaptartalék fizetendő. Egyéb tagdíj nincsen. Ha egy tag meghal, úgy a hozzátartozói azonnal megkapják a temetkezési segélyt. Ilyen esetben minden tag 2 P hozzájárulási díjat tartozik fizetni.

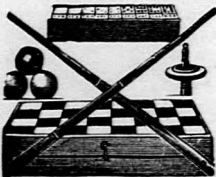
Egyéb felvilágosítással szolgál az egyesület titkára VI. Aradi ucca 11. sz., ahol beiratkozni is lehet.

PAITZ JÁNOS

MŰESZTERGÁLYOS, DÁKÓ, TEKE-ASZTAL ÉS ELEFÁNTCSONT TEKE GOLYÓ GYÁR
BUDAPEST, VII., AKÁCFA UCCA 55.
TELEFON: József 406-29.

Raktáron tartok teljes kávéházi és vendéglői berendezéseket, új és használt állapotban, úgy-szintén veszek kávéházi és vendéglői berendezéseket a legmagasabb árban.

Vendéglősök, Korcsmárosok, Kávésok és Italmérők figyelmébe!

Már kötelező is a kifüggesztése az 1929. évi X. t.-c. alapján készült darabja

Új Borfövény-kivonat plakátja 90 fill.

Legalább 20 darab vételénél darabja 80 fillér.

A korcsmai hitel elförléséről szóló plakát 60 fill.

Padlóra köpni fillos plakát 40 fill.

Éneklés és lármázás hatóságilag tiltva van plakátja 40 fill.

Fiatalkorúak szeszifalmáról (1927. évi XXXIII. t.-c.) szóló plakát 40 fill.

Az összes plakátok kemény papíron vagy papendeklin kasirozva vannak. — Kapható a „Fogadó-Magyar Vendéglős” kiadóhivatalában Budapest, VI., Aradi ucca 11. szám — Vidéki rendelésnél a plakátok a portóköltség miatt darabja 10 fillérral drágább.

Ajánlatos a plakátok árát akár levélblyegekben is, előre beküldeni, miután az utánvét melletti küldésnél igen nagy a portóköltség.

Borszűrők

gyártása és javítása

Frank és Berger, Budapest

VIII., Baross-u. 91. — Tel.: J. 374-05.